

Noví přátelé

Během jednoho týdne jsem odmítl dvě lákavé nabídky na natáčení v Tanzanii a v národním parku Everglades na Floridě. Stravovala mě neodbytná touha dokončit rekonstrukci. Nesnesl jsem pomýšlení, že bych měl chybět jen jeden jediný den a nechat práci stát. Musel jsem pokračovat, bez přestávky pracovat a dřít. Žil jsem z kapitálu, který mi přinesl prodej mého bývalého domu, ale úspory mizely před očima.

Pustil jsem se zrovna do podlah. Vytrhával jsem stará prkna, pokládal nový rošt?? a na něj přitloukal široké parkety s drážkou?? ze světlého jedlového dřeva. Ne výstředně maďarským nebo stromečkovým vzorem, ale klasicky po anglicku. Tu čistou a vděčnou práci, která naplňovala místnost vůní čerstvých pilin, jsem miloval. Na konci dne bylo jasně vidět, kolik se udělalo a jak se zvětšuje teritorium dobyté na povodňovém území.

Mezitím se ve vedlejších místnostech pustili do práce i mí „noví přátelé“ okouzlujících a exoticky cikánsky znějících jmen Šavolo a Dorado. Byli to dva ohromní břichouni s dlouhými vlasy a tenkým knírkem. Připomínali mi zvířecky huňatá lamželeza, co kdysi na jarmarcích ohýbala železné tyče a vydávala při tom bručení jako medvěd ploskochodec. Šavolo a Dorado spravovali sádrokartonovými deskami stropy a přepážky poškozené záplavami. Říkali jim bé á třináctky. Mezi sebou většinou mluvili jazykem, který mi byl naprosto neznámý. Když jsem po nich chtěl objasnění nějakého výrazu, chvílku na sebe hleděli a pak se znovu dali do práce, aniž by mi odpověděli. Proč jsem se pořád musel dostávat do stejné situace - mít co dělat s lidmi, kteří sice vypadají normálně, ale zničehonic se z nevysvětlitelného důvodu začínou vzpírat základním principům zdravého rozumu? Samo o sobě by to nevadilo. Ale s ohledem na danou situaci jsem se obával zjištění, že Šavolo a Dorado vlastně jsou jen jednou z mnoha zvrácených reinkarnací Sandra a Kantora.